

ŽURNÁL

2

Studentský časopis SGAGY Kladno

POST-HUDBA

**KULTURA
ŠKOLA
ZPRAVODAJSTVÍ**

OBSAH

1

**TOMÁŠ VACEK - PAVEL TUREK :
ROZHOVOR**

4

**LAURA FIKESOVÁ - REPORTÁŽ Z
MATURITNÍHO PLESU**

5

**JOSEF KOUBEK - DMITRIJ
ŠOSTAKOVIČ**

8

**PAVLÍNA JURKOVÁ A ALŽBĚTA
KOPERNICKÁ - ROZHOVOR S IVOU
ŠEVČÍKOVOU**

9

**TOMÁŠ VACEK - ROZHOVOR :
POST-HUDBA**

11

**TOMÁŠ VACEK - REPORTÁŽ :
POST-HUDBA**

PAVEL TUREK: rozhovor

Šéfredaktor časopisu Tomáš
Vacek, kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz

Když jsem psal článek o Death Grips, který najdete v minulém čísle, přál jsem si mít pohled na kapelu od profesionálního publicisty. Vybral jsem si Pavla Turka, asi nejuznávanějšího hudebního kritika a publicisty u nás, protože jsem věděl, že k tématu bude mít co říct. Je známý hlavně jako vedoucí kulturní sekce týdeníku Respekt, v minulosti psal také pro Reflex a přispívá i do Radia Wave. Mimo jiné napsal předmluvu ke knize Hudba Ohně od Karla Veselého a spolupracoval na knize Křičím: "To Jsem Já!". Rozhovor tedy působí jako jakási příloha a doufám že si ji užijete.

TV: KDYŽ JSEM S VÁMI DOMLOUVAL TENTO ROZHOVOR, ŘÍKAL JSTE, ŽE JSTE DEATH GRIPS VIDĚL DVAKRÁT ŽIVĚ. KTERÉ TO BYLY?

PT: Bylo to v roce 2013 na festivalu Primavera Sound v Barceloně krátce poté co vydali svá první dvě alba a ten druhý byl v MeetFactory v Praze v roce 2016. Tu akci pořádal Stimul a Radio Wave.

TV: JAKÉ TO PRO VÁS BYLO? JEJICH KONCERTY JSOU POMĚRNĚ LEGENDÁRNÍ A V TOM OBDOBÍ 2013 NAVÍC BYLY DOSTI ZŘÍDKA A STÁVALO SE, ŽE BYLY ZE DNE NA DEN ZRUŠENY. STALO SE NĚCO PODOBNÉHO?

PT: To se nestalo ale obecně jsou jejich koncerty dost intenzivní protože žánrově se jejich hudba pohybuje někde mezi tvrdou elektronikou, industriálem a rapem a koncertní provedení jejich materiálu je dost heavy. Dalo by se říct že i konfrontační, což třeba je konkrétně znát i na projevu jejich frontmana který do publika sype a valí ty texty a musím říct že ten koncert je hodně emocionální a intenzivní nálož toho, že se na vás ty věci hrnou. Protože jak je ta hudba hlasitá a zadupává vás do země, tak i ten frontman na vás dost řve. Já na ty koncerty vzpomínám dost intenzivně ale nemůžu říct že mi byly příjemné. Není úplně příjemné nechat na sebe padesát minut v kuse řvát.

TV: AHA, DALO BY SE TEDY ŘÍCT ŽE JEJICH KONCERTY SE DAJÍ SROVNÁVAT NAPŘ. S KAPELOU SWANS (NOISE ROCKOVÁ KAPELA POZN. REDAKCE)?

PT: To zase ne, Swans vás s sebou vezmou do jednoho hlukového prostoru a obalí vás. Na jejich koncertech cítíte, že jste se ocitli v jedné hlukové vánici. U Death Grips to tak není, tam to spíš vypadá jako souboj publikum versus pódium a tím, že to je i trochu test toho, co to publikum vydrží. Jsou jisté druhy koncertní energie které mi jsou a nejsou příjemné, osobně třeba nemám rád hysterické projevy (abychom si rozuměli tak například kapely jako The Mars Volta) a nemám úplně rád konfrontační energie kdy mám pocit že musím vydržet emoce toho člověka, který je na pódiu. To je právě případ Death Grips. Takže pro mě jsou ty koncerty do jisté míry nezapomenutelné, ale zároveň dost nepříjemné.

TV: TY KONCERTY JSOU TAKÉ ZNÁMÉ TÍM, ŽE JSOU OPRAVDU DOST NAHLAS. JDE TO DOST VIDĚT I NA BOOTLEGOVÝCH NAHRÁVKÁCH KTERÉ SE UMISŤUJÍ NAPŘ. NA YOUTUBE. VÁM OSOBNĚ TO PŘIŠLO NĚJAK ABNORMÁLNĚ NAHLAS ŽE JSTE DOSTAL TŘEBA TINNITUS NEBO NĚJAKÉ JINÉ SLUCHOVÉ PROBLÉMY?

PT: To ne. Jak jsem říkal, to první setkání proběhlo na festivalu Primavera Sound. Jak je to pod širým nebem tak ten zvuk se nedá udělat úplně tak nahlas jako v uzavřeném prostoru. V tom klubu jste uzavřený v jednom místě s kapelou a jste tam trochu jako jejich rukojmí a trochu utrápený. Ale nemůžu říct, že bych z nějakých těch koncertů měl újmu. Já jakožto návštěvník hlasitých koncertů typu My Bloody Valentine, Dinosaur Jr. nebo Swans nedokážu říct, že si ten koncert vyžádal nějakou mou fyzickou daň.

TV: KDY JSTE SE VLASTNĚ POPRVÉ DOZVĚDĚL O DEATH GRIPS?

PT: Asi to bylo z recenzí na ten jejich debut The Money Store. Byla to tehdy dost hot kapela která spojila dohromady hodně fresh věcí které by se asi dohromady nespojily. Takže tím to byl atraktivní, tím, že to propojovalo nějak industriál a hardcoreovou scénu s rapem. Což například ilustruje i to, že Death Grips dělali support kapelám jako Nine Inch Nails a Soundgarden na společném turné v roce 2014 kde by třeba člověk tu kapelu nečekal. Ty návaznosti na Nine Inch Nails tam jsou logické.

TV: MYSLÍTE SI, ŽE BY DEATH GRIPS BYLI STEJNĚ POPULÁRNÍ KDYBY ANTHONY FANTANO NEVYDAL SVOU “NECHVALNĚ PROSLULOU” RECENZI NA THE MONEY STORE V NÍŽ ALBU UDĚLIL POPRVÉ ZA SVOU KARIÉRU 10/10?

PT: Asi ano, Fantano tu recenzi vydal v době kdy ještě neměl takový vliv jako má teď. Ta doba o které se bavíme je pořád ještě doba enormního vlivu webů jako Pitchfork, Stereogum nebo jiných nezávislých hudebních stránek které se rodily na začátku nultých let nebo konci devadesátých let. Death Grips se tehdy vezli na vlně mediálního vlivu těchto platform a nebyli z generace těch, pro které by byla důležitá recenze Anthonyho Fantana.

DEATH GRIPS

MATURITNÍ PLES VIII.A, VIII.B

Autorka článku Laura Flkesová, kontaktujte na fikela25a@sgagy.cz

Dne 18. 3. 2023 se uskutečnil další maturitní ples sportovního gymnázia. Velký večer našich studentů nalákal opět nespočet diváků nejen proto, že byl jeden z posledních v Kladně, ale především díky dlouhé době studia, kterou maturanti podstoupili. Na gymnáziu strávili téměř osm let. Vztahy s učiteli mají tedy poměrně více prohloubené než jejich vrstevníci ze čtyřletého studijního oboru. To se odrazilo v počtu pozvaných a zúčastněných učitelů.

Ač na ples dorazila valná většina kantorů, nezhodnotili ho jako jeden z těch, na který budou vždy vzpomínat. Trochu zklamaní byli například z moderátora, který se sem tam přeřekl. Z čeho byli naopak nadšení, to byl začátek půlnočního představení. Glow in the dark opravdu proběhlo, a to právě díky show s lightsticky. Uznání učitelů si zasloužily i nástupy tříd. Písničky "Something Just Like This" a "Walking The Wire" ho udělaly velmi sentimentální a dojemný. I přes pár nedokonalostí si to ale učitelé velmi užili a jejich kladné hodnocení převažovalo.

Co se týče studentů a jejich kamarádů, akci si velmi pochvalovali. Opět byla možnost využít malý sál a nechat se vtáhnout na naplněný parket či navštívit velký sál a oprášit si kroky společenských tanců. K poslechu hrál taneční orchestr Brand new band. Slyšet jsme mohli jak klasické swingové hity, tak písně z 60. - 90.let, písničky tudíž vyhovovaly účastníkům všeho věku. Zvláštní pozornost je třeba věnovat tombole. Nejenže cen bylo kvantum, hlavní položku tvořilo celé divoké prase, položené na podnosu vystlaném jehličím. Nouze o lístky byla nejen na ples samotný, ale i na after party v Relaxu. **Mnozí nadšenci ani nešli spát a užívali si atmosféru až do rána.**

Já se tentokrát vyskytla v roli rodinného příslušníka maturanta, tedy konkrétně maturantky. Měla s připravováním a zařizováním spoustu práce, takže bych jí a všem ostatním maturantům (asi za nás všechny) ráda poděkovala, že nám zprostředkovali takhle hezký zážitek a ještě hezčí zakončení maturitní sezóny. Teď už se jenom můžeme těšit na příští rok a plesy stejně tak dobré, jako byly letos.

DMITRIJ DMITRIJEVIČ ŠOSTAKOVIČ

autor článku Josef
Koubek, kontaktujte na
koubjo28b@sgagy.cz

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (anglicky DmitriDmitriyevichShostakovich) byl ruský hudební génius 20. století. Jeho život je opředen mnoha zkušenostmi, těžkostmi a také jeho zajímavým politickým směřováním. Žádný z těchto faktorů ale nepopírá, že jeho hlavním světovým posláním byla samotná hudba.

Malý Dmitrij se narodil v Petrohradě (tehdejším Leningradě) dne 25. září 1906. Měl šťastné dětství, protože rodiče dělali vše pro to, aby z něj i v jeho pozdějším životě byl vzdělaný a správný člověk. Jeho pradědeček byl po polském povstání vyhnán na Sibiř, čili jeho rodina byla roztahaná po velké části světa. Otcova strana pocházela z Polska, avšak kořeny Šostaskovičova života zasahovaly už do hlubokého SSSR. V roce 1919 byl přijat na studium klavíru na Petrohradské konzervatoři na doporučení už tehdy známého skladatele Alexandra Glazunova, což mělo na Dmitrijovu budoucnost velice důležitý dopad. Glazunov mu ještě pomůže v celé jeho kariéře několikrát, protože v něm vidí obrovský potenciál.

V roce 1922 mu umírá otec a rodina chudne. Tehdy si Dmitrij vydělává klavírním doprovodem u němých filmů, což ale nestačí na jeho rozvětvenou rodinu, kde vlastně nikdo nevydělává ani tak málo jak on. Situaci zvládá jen velmi těžce a když onemocní tuberkulózou, je Glazunov právě ten, kdo ho udrží naživu díky jeho finanční podpoře v podobě léčby na ostrově Krym. Podrží s ním také jeho rodinu.

Když v roce 1923 dokončuje klavírní třídu na konzervatoři a poté absolvuje dvouleté studium kompozice, nadšeně se pouští do 1. symfonie f moll. Ta je už v roce 1926 hrána Leningradskou filharmonií a sklízí úspěch, o kterém se Šostakovičovi ani nikdy nesnilo.

Jeho kariéra je každým týdnem lepší a lepší. V roce 1926 se začíná věnovat učitelství a krátce na to dostává od státu zakázku na 2. symfonii H dur, která se má hrát na 10. výročí Říjnové revoluce. Současně vyhrává klavírní soutěže a jeho jméno je doslova slavné po celém světě.

Když v roce 1932 představil svou operu Lady Macbeth Mcenského újezdu, stal se jak terčem kritiky, tak uznání. Šostakovič byl známý, ale toto bylo první jeho dílo, které neudělalo absolutní díru v dějinách jako jeho předešlá, a tak byl někým automaticky dokonce vyhodnocován jako hudební outsider. Jednou se na operu přišel podívat samotný Stalin. Po představení zmizel a údajně řekl svým kolegům: „To je zmatek a ne hudba!“

Časopis Pravda poté vydal podrobný článek „Chaos místo hudby“. Stalin se prý ale dobře bavil, údajně se mu líbila zejména část, kde byla zinscenovaná drastická soulož. Co se mu konkrétně nelíbilo ale nebylo řečeno. V Sovětském svazu byla opera zakázána, ale například v USA byla velice oblíbená. Šostakovič řekl, že zapracuje na nové verzi opery a že už se mu také příliš nelíbí.

Na SSSR přišla 2. světová válka a Šostakovič právě psal svou 7. symfonii opěvující Leningrad, jeho rodné město. Sotva ale dokončil první větu, město bylo obléháno nacistickým vojskem. Část psal i v obležení, symfonii dokončil v Kujbyševě (dnes Samaře), kam byl z Leningradu evakuován. Premiéru měla 5. března 1942 ve Velkém divadle, odkud byla přenášena i do zahraničí prostřednictvím rozhlasu.

V roce 1948 byla Šostakovičova díla obviněna z formalismu. Byl následně propuštěn na Moskevské a Leningradské konzervatoři a jeho hlavním příjmem bylo skládání hudby k filmům. O rok později navštívil USA v rámci delegace Světové mírové konference, kde vznesl i svou řeč obhajující loajalitu k SSSR a následně zkomponoval kantátu Píseň o lesích, kde opěvoval svou rodnou zemi a která měla prokazovat vlastenectví. Po návratu vypovídal o odsuzování většiny západní hudby a oslavoval sovětskou kulturu. Je možné, že ale tyto fanatické kroky dělal z většiny kvůli kariéře a své „touze ještě žít“.

Své místo v SSSR opět dostal a lidé ho zase měli rádi. Po smrti Stalina v roce 1953 složil 10. symfonii, kde shrnuje Stalinův život. O rok později mu zemřela jeho manželka Nina Varzarová a ani druhé manželství netrvalo víc než tři roky. V roce 1962 se potřetí oženil s Irinou Supinskou, i když se mu zhoršovalo zdraví a prodělal srdeční záchvat, dále skládal a rok na to dokončil upravenou verzi již zmíněné opery a přejmenoval ji na Kateřina Izmailová.

Šostakovičova poslední skladba byla Sonáta pro violu a klavír. Když zemřel na srdeční selhání, současně trpěl rakovinou plic a ALS. 9. srpna 1975 tedy umírá jeden z nejvýznamnějších skladatelů moderní hudby a je pohřben na Novoděvičím hřbitově, kde jsou pochováni ty nejslavnější ruské osobnosti.

„ANANAS NA PIZZE MÁM RÁDA“

MGR. IVA ŠEVČÍKOVÁ

aneb rozhovor s paní zástupkyní školy

autorky článku Pavlína Jurková a Alžběta Kopernická,
kontaktujte na
kopeal27b@sgagy.cz a
jurkpa27b@sgagy.cz

PROČ JSTE SE HLÁSILA NA POZICI ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE ZROVNA TÉTO ŠKOLY?

Prvotně jsem se nehlásila sama. Byla jsem oslovena. Tuto nabídku jsem přijala s myšlenkou, že bych škole mohla něco nabídnout ze své dlouholeté praxe. Další důvod, proč jsem nabídku přijala, byl ten, že mě práce učitele baví.

JAKOU FUNKCI MÁ ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE?

Na škole jsou dva zástupci. Jeden pan učitel je zástupce pro sportovní činnost a já jsem zástupcem pro pedagogickou činnost. Mám tedy takovou zvláštní funkci, že zastupuji paní ředitelku v době její nepřítomnosti. Moje hlavní práce je starat se o kolegy, vytvářet rozvrhy a pak věci kolem maturit a přijímacích zkoušek.

JAK DLOUHO TRVÁ PŘÍPRAVA ROZVRHŮ?

První rozvrhy jsem dělala v ruce a jejich příprava trvala hodně dlouho. Trvala celé prázdniny. Naštěstí tu máme kolegy, která je zdatná a dokáže to elektronicky. To mi práci hodně usnadnilo.

CO JE NA POZICI ZÁSTUPKYNĚ ŘEDITELE NEJNÁROČNĚJŠÍ?

Tato pozice je krásná, protože se setkávám se žáky a s kolegy. Ale vždy je nejtěžší srážka s hloupostí.

CO ŘÍKÁTE NA ŠKOLNÍ JÍDELNU?

Já služby této školy nevyužívám, jelikož se stravuji jinak.

CO ZDE UČÍTE NEBO JSTE UČILA ZA PŘEDMĚTY?

Hlavně jsem učila občanskou výchovu, základy společenských věd a hudební výchovu.

JAK DLOUHO NA TÉTO ŠKOLE UČÍTE?

Teď šestnáctým rokem.

ČEHO SI NA TÉTO ŠKOLE NEJVÍCE CENÍTE?

Nejvíce si cením příjemného kolektivu tady u nás, vstřícnosti paní ředitelky a její obrovské tolerance.

NA JAKÉ ŠKOLE JSTE STUDOVALA?

První škola, na které jsem studovala, byla gymnázium Kladno. Poté to byla střední pedagogická škola v Berouně. Dále to byly různé dvouleté kurzy a teologická fakulta v Českých Budějovicích. Po teologické fakultě ještě dva roky filozofie pro střední školy.

JAKÝ BYL VÁŠ OBLÍBENÝ PŘEDMĚT?

Dějepis a čeština.

JAKÝ TYP UČITELE NEBO UČITELKY JSTE MĚLA RÁDA, KDYŽ JSTE CHODILA NA ZŠ?

Učitele, který byl spravedlivý a objektivní.

ANANAS NA PIZZE ANO NEBO NE?

Ananas mám ráda, ale spíš mi vadí šunka 😊

„Změnili bychom přístup k výuce uměleckých předmětů," říká post-hudba

autor článku Tomáš Vacek,
kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz

CO VEDLO K VAŠEMU ROZPADU V ROCE 2014 A DÁNÍ SE ZNOVU DOHROMADY V ROCE 2019?

DZ (Dominik Zezula): K rozpadu vedlo to, že post-hudba byla naše první zkušenost s uměním, který zajímalo někoho mimo okruh našich nejbližších přátel. Oba jsme s hudbou dělali nějaký věci už předtím, ale bylo to hodně takový doma v pokojíčku pro spolužáky. Po EP Artefakty jsme nebyli nějak velký, ale už nám na koncerty chodili lidi, který jsme neznali. Stáli jsme tak před otázkou, co s kapelou dál. Oba jsme měli jiný představy, a tak jsme se prostě kreativně rozešli, naplnili naše "potřeby" v jinejch projektech a dali jsme se pak spolu dohromady, protože jsme kamarádi a baví nás spolu pracovat.

TH (Tomáš Havlen): to jsi řekl krásně.

JAK PŘESNĚ VÁS OVLIVNILA KAPELA XIU XIU? VŽDY MĚ PŘEKVAPUJE, KDYŽ O NICH MLUVÍTE JAKO O SVÉ INSPIRACI, PROTOŽE STYLEM SI MOC PODOBNÍ NEJSTE. NEBO TO BYLA JEN SPOLEČNÁ VĚC, KTERÁ VÁS SPŘÁTELILA?

TH: Mě baví písničky Xiu Xiu, který jsou vlastně pop, ale snaží se tu klasickou popovou konstrukci něčím nabourávat. Myslím tím třeba album Women As Lovers. My se vlastně snažíme o to samý, dělat popový písničky ale trochu jinak, stavět je trochu na hlavu. Třeba song Sad Pony Guerilla Girl mi přijde vyloženě popovej, ale ta produkce není taková.

DZ: Ta inspirace je spíš v nějaký filozofii a přístupu k tvorbě, než že bychom se snažili znít jako Xiu Xiu. Na začátku jsme tak trochu zněli, ale nevěděli jsme, co děláme. Je pravda, že když jsme se viděli poprvý, tak Xiu Xiu byla jedna z kapel, o který jsme se bavili fakt hodně, protože nás oba hodně bavila.

VZNIKNE NĚKDY PŘÍMO SCREAMO ALBUM? NA KAŽDÉM SE NACHÁZÍ NĚJAKÁ PASÁŽ V TOMHLE STYLU, ALE NIKDY NEVZNIKLA SKLADBA, KTERÁ BY SE MU VĚNOVALA NAPLNO.

TH: Nevíme, ale je možný že se to stane.

DZ: Jakože klidně, musel bych ale výrazně zvýšit staminu. Jet v tom třeba hodinu a čtvrt v kuse bych nedal.

TH: Taky si myslím, že by to byla nuda a nebylo by to zajímavý. Alespoň ne pro českou scénu.

DZ: Jakože klidně, musel bych ale výrazně zvýšit staminu. Jet v tom třeba hodinu a čtvrt v kuse bych nedal.

TH: Taky si myslím, že by to byla nuda a nebylo by to zajímavý. Alespoň ne pro českou scénu.

NA MINULÉ DESCE SE HODNĚ POUŽÍVÁ SLOVO PŘÍDĚL, NA NOVÉ ZASE ALFA BOYS. MAJÍ TYHLE VĚCI NĚJAKÝ HLUBŠÍ VÝZNAM?

DZ: Upřímně ani ne, ale ten příděl mě baví v tom, že mi to evokuje nějaký jídlo, že čekáš, že ve frontě něco dostaneš a může to bejt cokoliv. Plus je to taky skvělý český slovo, který má dlouhou a krátkou slabiku a vleze se ti to skoro do každého textu. Ale ty alfa boys jo, to jsou prostě takový ty hajzlové, třeba Pavel (reference na skladbu Nejlepší Brankář Na Středočápadě pozn. redakce).

JAKÁ JE NEJVÍC „POZÉRSKÁ“ KAPELA NA POSLECH? V PODCASTU STÁRNOUCÍ MILENIÁLOVÉ SI DĚLÁTE SRANDU, ŽE TOMÁŠ POSLOUČAL MERZBOWA (HARSH NOISE UMĚLEC).

DZ: Dream Theatre *smích*.

TH: To asi budou takový ty kapely, který lidi dělaj, že je maj rádi. Třeba Swans, ale ty maj spíš lidi rádi, bych řekl.

JE PRAVDA, ŽE TEN KONCERT V ŽILINĚ JE ASI TROCHU ZVLÁŠTNÍ.

DZ: To jsme právě řešili nedávno v Bratislavě, proč tam jedou.

TH: Mají peníze lol.

ALE TŘEBA XIU XIU TO BUDOU MÍT PODOBNĚ, POSLEDNÍ TŘI ZASTÁVKY JSOU BÝVALÉ SOVĚTSKÉ REPUBLIKY KAZACHSTÁN, KYRGYZSTÁN A UZBEKISTÁN.

TH: To mě vždycky pobaví. Berlín, Praha, Vídeň... nádražka ve Všetatech *smích*.

DZ: Ale zpátky k tomu. Pozérská kapela musí být něco, co se tváří jako hrozně hluboký umění ale vlastně není. Většinou za to můžou ale spíš fanoušci, než že by to byla vina tý kapely. Možná třeba Opeth? Ne, TOOL!

TH: Jo, určitě TOOL.

DZ: Ale do určitý míry jsou nejvíc pozérská kapela Radiohead. Já je mám rád, ale když potkáš někoho komu je 17 a jejich nejoblíbenější album je OK Computer, tak je to většinou red flag. Většinou. To tam nedávej do toho časopisu *smích*.

TEĎ SE ZEPTÁM NA TVŮJ SIDE PROJECT MASSACREW. JAK SE TO VLASTNĚ STALO?

DZ: Byli jsme tři kluci v Brně na sídlišti v jednom pokoji v prváku na veřejce a nechtěli jsme se učit na zkouškový. Nechtěli jsme se učit, a tak jsme si založili hiphopovou kapelu, jejíž koncept byl, že budeš dělat diss tracky na věci a zvířata, který se nemůžou bránit. Takže třeba zubní kartáček. Měli jsme jeden koncert ve Svitavách a to je všechno.

KDYBYSTE BYLI UČITELÉ, CO BYSTE UČILI? PODLE PRŮZKUMU, KTERÝ JSEM DĚLAL, BY DOMINIK MĚL KOMBINACI ZEMĚPIS/TĚLOCVIK.

DZ: ZEM/TV bych určitě neučil, byl jsem fotbalovej novinář, ale nikdy jsem ho nehrál. Dělam zeměpisný videa na YouTube a mám o něm dost znalostí na to, abych ho mohl vyučovat. Do určitý míry bych mohl učit asi i angličtinu a indonéštinu.

TH: Já bych asi učil ZSV a hudebku. Podle mě by se tohle mělo reformovat a je hrozný, v jakým stavu jsou umělecký předměty v Česku. Jak mám třeba teď děti ve školce, tak mi přijde příšerný, jak hned přijdeš do tý školky nebo školy a máš tam tu výstavku VŠECH STEJNEJCH VĚCÍ. Nakresli jablíčko, udělej ho takhle červený, použij tyhle barvy, udělej to takhle velký. Dostaneš úplně detailní pokyny. To je strašný.

POST-HUDBA: reportáž

autor článku Tomáš Vacek,
kontaktujte na
vaceto28b@sgagy.cz

*Ve čtvrtek 30. 3. odehrála post-hudba svůj první koncert v rámci nové desky *My Všichni Tady a Teď*. Redaktor Tomáš Vacek akci s nadšením navštívil a podělí se s vámi o jeho zážitky.*

Elektro-folkové duo post-hudba obsazené písničkářem Dominikem Zezulou a producentem Tomášem Havlenem jsem objevil někdy v polovině minulého roku a absolutně jsem se do ní zamiloval. Seznam a Respekt o nich mluví jako o Mňáze a Žďorop generace Z a mají vlastně pravdu. Jen málo kapel dokáže tak dobře zachytit problémy a emoce mladých (i starých) srdceryvnými texty, se kterými se mohou posluchači ztotožnit. Když jsem v říjnu navštívil svůj první koncert kapely v pražském Paláci Akropolis, netrpělivě jsem čekal na další vystoupení a album. S čekáním a spojením se s fanoušky a kapelou mi hodně pomohlo, když byl jimi založen Discord, kde aktivně přispívali jak Dominik a Tomáš, tak nadšenci.

Kromě úžasných diskuzí o hudbě kluci zveřejňovali úryvky textů a já je nadšeně četl a čekal na nové album, které nakonec vyšlo 13. února a stále mě neomrzelo. Neskutečně jsem se těšil na živé provedení, které bylo záhy oznámeno spolu s další důležitou kapelou české alternativy, Duklou, a já si okamžitě koupil lístek a domluvil rozhovor (který je rovněž součástí tohoto čísla).

Koncert měl začít v osm, já jsem dorazil na šestou kvůli interview, které jsme udělali u zahrádky VILA, pár kroků od klubu Fuchs2, kde se koncert konal. Po hodině povídání si začala silná bouřka, a tak jsem se rozloučil a šel zmapovat prostředí. Hned u dveří mě okamžitě uhodil do nosu pivní techno smrad, který je pro podobná prostředí indikátorem. Po chvilce prozkoumávání jsem narazil na pár členů české alternativy, jmenujme například mladou básničku a autorku Ellu Fever, se kterou jsem se dal na chvíli do řeči, a než jsem se nadál, začala první předkapela. Byla to Máří, mladá dívka s nebeským hlasem, která byla oznámena asi dva týdny před koncertem a já o ní nic nevěděl. A musím říct, že jsem byl unešen. Ať už to byla neskutečně chytlavá hudba, nádherné vokály s vesmírným rozsahem nebo melancholické texty. Stál jsem s otevřenou pusou a čekal, co bude dál.

Dukla nastoupila asi po patnácti minutách a já si užíval každou vteřinu shoegazových kytarových melodií a syntáků. Fanoušci zpívali téměř každé slovo a já se cítil lehce zahanben neznalostí většiny setlistu. Nádherné bylo také osvětlení, které dodalo nádhernou atmosféru. Vše uplynulo hrozně rychle a já se přesunul do prvních řad na zlatý hřeb večera, post-hudbu. Hrozně jsem se těšil, když jsem uviděl světelné panely, na kterých se promítaly názvy skladeb nebo části textů. Ty minuty mezi Duklou a post-hudbou byly opravdu neúprosné a já jen čekal, čekal a čekal. Když se spustilo fialové světlo a synthový beat úvodní skladby nového alba, Opusťte Pompeje, publikum bylo nadšené.

A ještě víc, když přišel na stage asi dva metry vysoký Dominik a s ním o asi polovinu menší Tomáš. Všichni jsme nadšeně zpívali, zařvali si v poslední sekci skladby 90's Kids a někteří asi i zabřečeli u Nouzového Východu. Set byl opravdu skvěle promyšlen, míchaly se skladby z nové desky spolu se staršími hity. Dominik se svíjel s mikrofonem, tancoval, interagoval s publikem a při tvrdších skladbách do sebe s Tomášem různě naráželi tak, že vše působilo poměrně komicky a jako souboj Davida a Goliáše.

Tomáš taky poskytoval krásné vokály Dominikovu specifickému stylu zpěvu, při kterém také napůl mluví a vlastně tak nějak vypráví a zpívá jen tak náhodou, což sedí obecnému naladění kapely. Zpěváky, kteří vlastně nezpívají, mám paradoxně v oblibě, ať už to je Lou Reed, Bob Dylan nebo Aidan Moffat z Arab Strap (kapela, která Dominika Zezulu ovlivnila). Kdybych měl vypíchnout určité momenty z koncertu, byla by to akustická Gramatika švédštiny, při které zpíval opravdu celý sál, Hráli jsme v Berlíně, což je jedna z mých nejoblíbenějších skladeb od post-hudby a hned po ní plynulý přechod do skladby Slepé mouchy. Zařvat si se šesti sty lidmi hromadně: „JEN ZALÍT BETONEM TY DVEŘE/AŽ JE NIKDO NEOTEVŘE/ASFALT STOUPÁ ZA OKNEM/UTĚSNIT TRÁMY SUCHOU MALTOU/SLEPÉ MOUCHY SAMY NAJDOU/NAJDOU CESTU VEEEEEN!!!!!!” je opravdu nezapomenutelný zážitek.

Nebo také Hotel Palace Boa Vista, skladba o kultu dovolených. Nádherná kytara a text. Poslední skladba před přídavkem byla má oblíbená, Hranolky Kečup Seriál je úžasná “mňágovská” vztahová píseň s jednoduchou melodií a trumpetovým finále, které odehrál Ivan Gajdoš, člen jedné z mých oblíbených kapel Bratři Orffové. Toto jsem vůbec nečekal a byl jsem opravdu příjemně překvapen. Co jiného může být tak dobré finále jako Smrt Letný. Desetiminutový epos o jednom vztahu s minimalistickým a intimním černým osvětlením je opravdu dokonalý. S úžasem jsem sledoval poslední sloku, do které se Dominik opravdu vžil, a já jen nechtěl, aby to všechno skončilo. Ale ono to, bohužel, skončilo. A tak jsem rozesmtněly odešel domů.

Koncert mi ukázal, jak úžasnou komunitu a hudbu post-hudba tvoří a už mi nezbývá než čekat na další koncert. Za fotografie mockrát děkuju Honzovi Hubalovi (ig @honza_hubal)

